

گل بہرام بادشاہ

یلے کسل کن شہر چنگ نو بادشاہ چک یودسوک جو۔ کھوے نو نو لہ زیر بی
انسوک جو، گل بہرام۔ گل بہرام ژھر مه سونگس سکول کینگ نو گوے و خ پوتھونا نہ
کھوسکولنگ نوتید پا جو۔ اہیکھ وزیر لہ سہ بو چک یود پنی انسوک۔ کھولہ بے وفا وزیر
زیر بی انسوک۔ گوانہ کھوسہ کھوری بوسکولنگ نوتنگس۔ یلے کسل سکول کینگ نو گوین
دوکسے پراسمری ژھنین چی کھونگ سکول کینگ نو گوا ژھدی دا جو یا۔ کھونگ تخلیونگ
جولینونگ جنگ پھن کینگ نوفینن چی نورزی پوننی نور کھونگما نہ روا چھونو فوہر ژید یود
نہ، روا چھونو فوق یود نہ دونی کھ رونین دوکسے نیمو گنگمہ یو بین دوکسے سکولنگ نو
پچھٹی گوا تھوے کھ کھونگ کھرنگ لوقسے اونگما۔ یو بین دوکسے عرصے موتپوے رگلس
جو۔

تاسکولنگ نو کھونگ ملا اونگما مید۔ مه اونگما نہ ماسٹر کنی سی بادشاہ لہ شکایت
بیاس، ”بادشاہ سلامت یری نونوسکولنگ ملا اونگما مید۔ نیا سی کھونگ لہ خاہلنگ چی

بیک پا، یری فیاقو ناراض گوید۔ تا مہ بیا نہ کھونگ لزا نیس ژے گوید، سکولنگ نوما
اونگما مید۔ گوانہ یانگ سمجھائی بیا سے سکولنگ تنید نہ تو نگ۔ تا دو مید نہ نیا سکولنگ نہ
خارج بید۔ “دے رپورٹ پو بادشاہ لہ تھو بس۔

تا کھونگ نیمو گنگمہ ستونگ کھور لہ کھورین ہر ژنعمو بین ڈوکسے نہ غدونگ کن لہ
تھل رنگ جو کسے کھرنگ لوقسے تھونس۔ تھونما نہ بادشاہ سی اونگ زیرے تنگسے کھیرے
نہ ترس، “انا لے بو کھیانگ سکولنگ نو گوا مید لو؟ کھیانگ سکولنگ نو چا مہ گوے
ان؟“

“بو انیا سکولنگ نو گوین یو دپنی جو۔“

“تا غزون پوچہ بیا تنید۔ دے دی خط پو ماسٹر کنی سی کلے تنگسید۔ اونید نہ
اونگ، مید نہ سکولنگ نہ خارج بید زیرید۔ گوانہ نری نونو بیر لہ نہ سکولنگ سونگ۔“
“بو انیا لہ سکولنگ نو گوسنی کھوانگ اونگما مید۔ نیا لہ سبق زیرسنی اونگما مید۔
دوپانیا ہنرچی ہلژبید۔“

“دومہ بیوس لے بو۔ بادشاہ چگی بوسی دو بیولیا خمو گوے مین۔“

“مید بو انیا ہنر ہلژبا گوید۔“ یلے کسل دیرے کھوسی می بقی زدمس۔ زدمسے

نہ کھوتی گھر لہ اہیکھ تھنگ چی یودپنی انسوک۔ یلے کسل دیکھ کھونگ زنگ کلس۔ گینگو گین لہ زان تین سونگس۔ تھورگو تھور لہ زان تین سونگس۔ ”کھتنگ چنگ ہنر چی یودا؟“ زیرے ترین۔ ”تنگ چنگ ہنر چی مید“ زیرین گینو گو کھن گنی سہ تھورو گو کھن گنی سہ زان زین سونگس۔

جق کینگ نہ جق چک فقیری گروپ چی اونگس۔ کھونگ لہ سہ زان تنگس۔ کھونگ لہ ”کھتنگ ہنر چی یودا؟“ زیرے تر یا بیدے کھونگ سونگس۔ ایڈارے تھونین چی کھولہ دو اٹو اونگس۔ ”لے ندانی دے فقیر کن لہ دو تر یو بیدسنگ۔“ چک دے فقیر کن کھیونگا تنگس۔ کھونگ لہ زیرس، ”لے کھدانگ لہ نئی بادشاہ سی لوقسے اونگ زیرید۔“

”گاری بادشے سوان کھتی بادشو؟“

”لے بھئی اونا کھدانگ لہ زان پوسوسی تنگس؟ نئی بادشاہ سی یو بین لزا چک ان زان تین گنگمہ لہ ہنر یودا زیرے ترین۔ گو انہ کھدانگ لہ ینگ چنگ ترے مین، ہنر یودا زیرے ترے ان۔ کھدانگ لوقسے اونگ۔“ زیر بانہ کھونگ لوق جویا۔ کھونگ لوقسے اونگسے بادشاہ لہ زیرس، فقیری سردار پوسی ”لے بادشاہ یانی

نیا لہ چا اونگ زیرے تنگفی ان؟“

بادشاہ سی کھونگ لہ زیرس، ”لے فقیر کن کھدانگ بخشس بیوس۔ کھدانگ لہ لس چھق بیاسی۔ گوانہ نا نری مقصد چگی کہہ دی تمھنگ پیکھ زان تینن دوکسے یودپنی ان۔ گوانہ نا کھتنگ چنگ ہنر چی یودا زیرے تریا لہ کھدانگ لزوقسے کھیونگفی ان۔“

زیربا نہ فقیر پوسی زیرید، ”لے بادشاہ نینگ ہنر چی نہ یود۔ امہ ناسی دوسو لہ سہ ہلڑبی مین۔ یری تمنا یودپا نہ نایانگ لہ ہلڑبید۔ امہ نادیو یانگ ژالہ ہلڑبی ان۔ ینگ سولہ ہلڑبی مین۔“

”لیانموگک نانگ ژالہ ہلڑوب۔“

”کھری وزیر پوسہ یود“ زیربا نہ کھوسی وزیر پوسہ باہر فیونگسے تنگس۔ ”لے وزیر کھیانگ باہر سونگ۔“ گوانہ یارینگ نوسہ خانہ یودپنی انسوک بادشاہ ڈوکپا لہ سہ، ایونگ لہ سہ۔ کھوسی اے فقیر کن رے باہر پہرا یقس۔ گوانہ کھوسی علم حکمت ہلڑبی انسوک۔ دولوبسے یود نہ یانگ لہ گا ستروق چھق چگی رگینگ جوک سنی اونگس نہ جوکپا یعی ان۔ زیرے دوکھولہ رہیا ہلڑبیدپا۔

دیکھ وزیر پوسی چہ بیاس؟ اے دے پہرا دوکپی فقیر پولہ نمول بول

چی منے نہ کھوسی زیرس، ”لے ناسہ ننگونگ تونگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے نالہ اوہوری فقیر پوسی خابید، دیوہوری بادشاہ لہ

خا اونید۔“

”لے ناننگونگ گوامید۔ دیکھہ دُگید“ زیرس۔

یلے کسل کھوسہ سونگسے فقیر پوسی بادشاہ لہ ہلٹہ ہلٹہ کھوسی سہ ریس۔

رے پھمس، چھمفانہ وزیر شوخمو بیاسے باہر اونگس۔ فقیر پولوقسے کھوتی

گروپ پو نہ نیمبو سونگس جو۔ بادشاہ سی دے جق لہ نہ بُوری بستر زدمس۔ زد مے کھوتی
 کھرنگ لوقسے اونیدیا جو۔ تابادشاہ ژھن ٹین دو یاد بین دُوگیدیا جو۔ کھولہ دو یاد سونگس۔
 جق کُننگ نہ جق چک وزیر کنی سی بادشاہ لہ زیرس، ”لے بادشاہ تھی یا
 لنگسونینگ نُوریدخ رگدے اونگسنگ۔ لنگ چی لہ مہ گوا؟“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”اوناکھدانگ ریدخ ژھوا سونگ۔“ ریدخ ژھوکھن
 کن ریدخ ژھوا تنگس۔

یلے کسل کھوتی زیرس، ”ریدخ لنگسنگ نُوجوکسنگ“ دو زیر بانہ اے جق
 لہ بادشاہ سی تواق باق کن کھورس جو۔ کھونگ لنگ لہ سونگس۔ لنگ لہ سونگسے نُونگی
 ہرژے کھے چوق تھونانہ لے کسل بادشاہ لہ چہ تھونید۔ چونیس پاریدخ چی شے دیکھ
 فنگسے یودسوک۔ یلے کسل بادشاہ لہ شمس، ”نالہ دے فقیر پوسی علم حکمت ہلژ بسید۔
 نایوزیرے یاریدخی خوب پنگ نُوجوکفایننا میدانگ ہلتیک“ زیرے کھو دے علم
 حکمت پو دیکھ زیرس، زیر بانہ کھولہ دے ریدخی خوب پنگ جو کفاینس۔ دیرے
 دے ریدخ پونگس۔ لنگمانہ تاد دے رب چھد وزیر پوسی دے علم حکمت پوزیرے
 کھوری خوب پو فودے فنگسے نہ بادشی خوب پنگ نُوجوکس۔ بادشاہ سی دو یینا
 میدانگ ہلتے اپنا۔ وزیر کھوری خوب پنگ نُوجوکفانہ تاکھولہ وزیر ی خوب پنگ

جُو کفامہ یَن۔ مہ یینا بادشاہ تا دے ریدخی پرائنگ پنگ نُو جُو کسے گیدُو سونگس۔ تا وزیر پو لنگ لہ گار گوے جُو۔ کھو دے امر اُمرے کھدے کھرنگ لوقسے اونیدپا۔

تا دو اے میونگ لہ تھوئیدپا، ”یلے دی رب چھد وزیر پو بادشی خوب پنگ نُو جُو کسے اونگسید۔ دے شارگو بادشاہ ریدخی خوب پنگ نُو جُو کسے ری لہ سونگس۔ تا ندانگ لہ بادشو دی وزیر پو سونگس۔“ زیرے نہ ینگ ہشیار می چک یودپنی انسوک۔ کھوشونموبیا سے اونگسے بادشی کھرنگ سونگس۔ تا بادشاہ لہ خاتون نیس یودپنی انسوک۔ دے خاتون چک پو لیگی نہ وفادار، لیگی ایماندار یودپنی انسوک۔ اے چک پو چھونچی ٹنگ ٹنگ رے یودپنی انسوک۔ تا کھوسی دے وفادار خاتون پو لہ زیرس، ”لے اشے چوچوکسل گل بہرام بادشی خوب پنگ وزیر جُو کسے اونید۔ یانگ خبردار زگو مہ فیس۔“

”لے فی گل بہرام بادشاہ گار سونگنی ان؟“

”گل بہرام بادشاہ سی علم حکمت بلو بسے دُوکتو کپا کھو دے ریدخی خوب پنگ نُو جُو کفامہ نہ وزیر گل بہرامی خوب پنگ نُو جُو کسید۔ گل بہرام بادشاہ ریدخی خوب پنگ نُو جُو کسے ری لہ سونگسید۔“

یلے کسل مودے زگو لہ چکچک سولہ مہ بے ردونگ چک تنگس جو۔ تنگس
 نہ مو بر بن پیکھ نہ ہلتین دوس۔ ان نہ ان وزیر ہر مق گنگمہ نہ نیمبو بادشی خوب پنگ نو
 جو کسے اونید۔ سیدھا بادشی گھری رول لہ سونگس۔ سونگس نہ کھوسی زیرس، ”لے خاتون
 جنی کھیانگ زگو چوکپا مید۔ درنگ کھیانگ دی زگو چا چوکفی ان؟ نا گل بہرام ان،
 زگوفیس۔“

”کھیانگ بادشاہ مین، کھانگ وزیر ان۔ کھیانگ فی گل بہرام ریدنی خوب
 پنگ نو جو کفانہ کھیانگ کھری خوب پنگ نہ بیونگسے بادشی خوب پنگ نو جو کفی ان۔
 کھیانگ لہ بادشی کھرنگ ملسہ مید۔“ یلے کسل تا کھو ژامڑے ان تنگس نہ، زگو ردونگس نہ
 زگو مہ فیس۔ مہ فیانہ کھو خیار مین کھوری کھرنگ لوقسے اونگس۔

اہا گل بہرام بادشاہ ریدنی خوب پنگ نو جو کسے سونگسے دے ریدنی ژھو
 نہ نیمبو گوا نہ گل بہرامی ہر ژوا زوس نہ ایونئی ہر ژوا زا۔ کھو پھو تھونگس نہ ایونئی پھو
 تھونگما۔ کھو درولس نہ ایونگ درولبا، کھو نید اونگس نہ ایونگ نید اونگما۔ یو مین دوس۔
 جق چک کھو لہ شمس، ”نادی ریدنی خوب پنگ جو کسے دوس نہ جق چک نہ لینگسپا
 چکی سی نا تواق تیانگسے ردید“ زیرے کھو کھور مین کھور مین دوسے کھو لہ گونگمو چک شسے
 یود پوتھونگس۔ کھو دے ریدنی خوب پنگ نہ بیونگسے گونگموے خوب پنگ نو جو کس۔

جُو کفانہ دے گونگمو لہ ستروق لوقس۔ لوقپانہ تا دے گونگموسی پُھوٹھونگس نہ ایوئی پُھوٹھونگما، دوسی زئمہ زوس نہ ایوئی زئمہ زا۔ دو ڈولبا نہ ایونگ ڈولبا۔ دو ڈوکس نہ ایونگ ڈوکپا۔ یو بین ڈوکسے جق چک کھولہ ینگ خشمس، ”نانگ یو بیاسے ڈوکس نہ جق چک نہ لینگسپا چگی سی نانگ تواق فنگسے ردبید۔ دو پڑے نانگ شہ مہ زے بیابو چگی خوب پنگ نُو جُو گید۔“ زیرے کھو کھورین یودپا جُو۔ ملسے چک لہ طوط چک شسے یودسوک۔ یودپا نہ کھو دے گونگموے خوب پنگ نہ بیونگسے طوطی خوب پنگ نُو جُو کس۔ طوطی خوب پنگ نُو جُو کسے کھو کھورین یودپا جُو یا، اے طوطا گنگمہ نہ نیمبو۔

تاینگ شہر چنگک نُو ککا فونو خسوم یودپنی انسوک۔ کھوئی اتی جائیداد پوچہ یودپنی انسوک زیربا نہ ہلٹنوس چک، تھقشے چک، بیہ سنیو چک۔ تا کھوئی نمونگ مہ زومس۔ مہ زومانہ کھونگ کھوڑو لہ بیونگس۔ بیونگسے کھوئی کھوتی اتی جائیداد پو لہ مک شنگ تنگس۔ تنگما نہ ژھر مہ کھو لہ تھقشو اونگس۔ بر مہ کھو لہ ہلٹنوس پو اونگس۔ ژھونٹے بُو لہ دے بیہ سنیو اونگس۔

تا کھوئی گزارو یوئی کھے گوے انسوک۔ ژھر مہ کھو لہ دے تھقشی تھق خلی کھے کھوے گزارہ سونگس۔ بر مہ ککا لہ دے ہلٹنوس پوینگ سوسی ہرژو ردونگس نہ

کو نڈق رڈوگس نہ دوئی کھ نہ خلہ لینے کھوے گزارہ سونگس۔ ابا دے یہ سنیو والو لہ چنگ سہ میدپا سونگس۔ تا کھوے بوسترنگ پوسی کھو لہ غوتوک بیا رنخس، ”نی بخ زدے کھیانگ لہ تھونفی ان لے۔ اے ککا نیسکا سی خرچہ کھیونید۔ نا لہ زے زاچس تھوبا مید۔ ٹھونگی ٹھونگیچس تھوبا مید۔“

دو زیربا نہ کھوسی تا چہ بیاس؟ پھونغوشوقبو چک یودپنی انسوک۔ دو زبندپا لے کسل۔ زبنگما نہ نمزو کھوریدپا۔ ژھن بدون نین بدون کھا تنیدپا لے کسل۔ تنگما نہ فوربی بیابوی کھ نہ گنگمہ لہ زے زاچس پھدیدپا۔ چھدپا نہ کھوسی ہندوغی کھاوانگ فیاقے دے یہ سنیو بنگ نوڑے ژے بیڑے فنگسے یقس۔ یقپا نہ دے طوطی رباوانگ دے ہندوق پو نہ نیمور ستقی چک یودپنی انسوک دو بیکھ بلس۔ ببے نہ کھونی گراخفو بیاس، ”یلے تا ندانی دینگ نو سونگسے زنے زیکا دے آدمی بوڑھاسی دیکھ یہ سنیو ہلوانگسے یود۔ دینگ نو ندانگ فونعید۔ تا مہ زاپا، ژھن بدون نیمہ بدون سونگس ندانگ لہ چنگ مہ تھوبا ندانگ ہلتوخسید۔“

زیربا نہ دے طوطی خوب پنگ نو جوکسے یودپنی گل بہرامی سی زیرس، ”لے ندانگ لہ کھوے یہ سنیو بنگ فوقسے میدپا زاچس چی مہ تھوبی ان۔ دوڑے ندانگ سونگسے دینگ نہ مہ شے سنم چی تھوید۔ دے من نہ کھو دے یہ سنیو تھینمی ان۔“

تھینا نہ نڈانگ گنگمہ سی شسفا ژوخ میوس، شین توہ۔ کھوسی یا گنگمہ نڈانگ ردبے زا
 لہ بے ان۔ نڈانگ شین تبا نہ تا کھو ریرے بین فیونگے فنگی ان۔ تا موقدال پوکھوسی
 گار نہ زید۔ مہ زانہ کھوسی فنگی ان۔ تگما نہ نڈانگ بودید۔“

تا دے رب پچھد یہ سنیو والا لہ چہ سکت کوے انسوک۔ کھوسی سناتا
 یقس، یوگوسی زیرانگ زیربو۔ دیکھ نہ زیرس، ”یا اونا کھری بندوبست ناہید۔“ تا
 کھونگ گنگمہ دے یہ سنیو پنگ فوس۔ فوقا نہ کھوسی دے یہ سنیو تھینس۔ تھینا چک نہ
 دے طوطا گنگمہ سی شین تبس۔ تا کھوسی ریرے بین دونگ گنگمہ فیونگے فنکس۔ دیرے
 دے طوطی خسوب پنگ نو جوکسے یودپنی طوطو کھوسی فیونگے نہ زیرس، ”تا تا یو
 موقدال ان نہ سہ زید۔“ زیرے کھوسی شوچیو کنگمی اوقپنگ ہلتبے نہ سکے کھہ گری
 کلید پا جو۔

کلبا چک نہ نیمبو تا طوطوسی خیرا زیرید پا جو، ”لے یہ سنیو والا کھیانگ نار دبے
 چہ بید؟ نار دبے کھیانگ لہ جتی چگی زان کھوانگ گوے مین۔ دوپڑے کھیانگ تا
 ژونگا کھیر۔ ژونگس نہ کھری زندگی زے خرچو تھو بی ان۔“

”تا کھیانگ ژونگسے لینمو سوسی لینو کنا، کھیانگ لہ تھو بو ژامڑے تھو بوک۔“

زیربا نہ طوطوسی زیرید، ”لے کھیانگ لہ فی قدر مید پنی ان۔ کھیانگ نا ژونگما کھیرے نہ ژامشے زیر بی ان زیرس نہ کھیانی زیر۔ غمول بریانگ خسیر بریانگ زیر بی ان زیر۔ زیربا نہ کھوئی زیر بی ان۔ دیشے کھری دے طوطو بی صفت پوچہ یود پنی ان؟ زیرس نہ کھیانی یو زیر، فی دی طوطو بی صفت پو یو یود پنی ان، سولہ غمولی حساب مہ سونگس نہ کھو پھٹا پھٹ حساب بے ان۔ تا سوسی ہر کوس نہ کھو ہر کونمو نوزن بیاجن یود پنی ان۔ زیرے کھیانگ یا خپرو زیر۔“

کھوسی ”ٹھیک ان“ زیرے کھو ژیلہو چنگ تگس۔

تنگما نہ تا کھوسی اے طوطا گنگمہ لہ زیرس، ”کھدانگ فورے سونگ۔ کھتی ستروق بود فی ان۔ نا تا کھوے لقتو پھسانی سونگ فی ان۔“ اے طوطا گنگمہ فورے سونگس۔ کھو دے ژیلہو بنگ تنگسے گین گب طوطا لینیدا زیرین کھورس۔ دیکھ نہ کھوسی دے طوطو رومی شہرنگ ژونگما کھیرس لے کسل۔ روم شہرنگ نو ژھونگپا رومی زیرین چی ژھونگپا چک یود پنی انسوک۔ ژھونگپا رومی کھر پو نہ چوے کھر پو چنگ بر فیس مید پنی انسوک۔ دیشے جگجگ یود پنی انسوک۔ کھو دکانی کھ یودسوک۔

کھوسی ترس، ”انا لے بھتی کھری دی طوطو لہ ژامشے زیرید؟“

زیربانہ کھوسی زیرس ”فی دی طوطولہ خسیہ بریانگ غمول بریانگ زیربی ان۔“
 زیربانہ ”خسیہ بریانگ غمول بریانگ بیارے کھری طوطو بی صفت پوچہ
 یودپنی ان؟“

”سولہ غمولی حساب مہ سونگس نہ کھوسی یابنگ لہ حساب بے ان۔ تا سوسی
 ہرکوس نہ ہرکونمو نوزن بیاجن یودپنی ان۔“

”دولگی لیا غمونگ“ زیرے نہ خسیہ بریانگ غمول بریانگ بیہ سینو والا لہ
 منس۔ طوطو ژھونگپا رومی سی لینس۔ تا کھو جنغی دونگ نو کھورے گوا۔ گیو خسی کھہ دو
 کھورے اونگما۔

تا میونفی سی زیریدپا، ”لے دے ژھونگپا رومی سی طوطے چک لہ خسیہ
 بریانگ غمول بریانگ تنگسے لینفی انمنگ۔“

زیربانہ ایونفی سی زیریدپا، ”یلے کھوسی ژامشے تنگس نہ کھوے شدیا مال کم
 یودا۔ کھو لینمو کھوانگ چا لینفی انمنگ؟“

زیربانہ چگی زیرس، ”دو سوسی ہرکوس نہ ہرکونمو نوزن بیاجن یودلو۔ تا سولہ
 غمولی حساب مہ سونگس نہ کھوسی غمولی حساب بے ان لو۔“

تادے خپیرو یولنگ نوٹونس۔ ٹونا نہ جتی چک می چک اونگس۔ ژھونگپا رومی
 دکانگ نہ باہر سونگسید پا۔ طوطو دکانگ یقے یود پا۔ کھو اونگے سلانی دبا چک لینے نہ
 نغمول مہ منا کھورے سونگس۔ گوانہ طوطوسی زیرید، ”لے بھئی دکاندار پومید پاکھیانگ
 دے سلانی گار کھورے گوے ان؟ ہا کھیانگ دو بی نغمول پوفنگے سونگ۔ ہا کھیانگ
 مالک پو اونگما نہ تر یسے کھورے سونگ۔“ زیربا نہ کھو پووش مہ بیا سونگس۔ دیرے
 ژھونگپا رومی لوقے اونگما نہ طوطوسی زیرس، ”لے کسل یری دکان پنگ نہ اتو چگی سی
 سلانی چک جندنگ تنگے سونگسید۔ ہنہ کھو نغمول منقا مید۔ چب چدے جندنگ تنگے
 کھورے سونگسید۔ ناسی کھو لہ زیربا نہ کھو ہش کھوانگ مہ فیونگما سلانی جندنگ تنگے
 کھورے سونگسید۔“

”کھیانگ لہ یا می نوزن گگا؟“

زیربا نہ طوطوسی زیرس، ”نالہ نوزن گگ۔“ یلے کسل ژھونگپا رومی سی طوطو
 لقیپنگ کھورے سونگس یا گرونگ کینگ کھورین گوانہ دے میو ہندوق پیکھ شنگ
 چی پنغین یود سوک۔ ژھونگپا رومی لہ طوطوسی زیرس، ”دے لے کسل یری سلانی
 کھیرن پودے اتو ان۔“

ژھونگپا رومی سی دے اتو لہ زیرس، ”لے بھئی کھیانی تا مید پانی دوکانگ نہ

سِلّائی چک پینے مہ منما ہر کوسے کھیونگساںگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”یاںگ لہ سوسی زیرس؟“

”نالہ دی طوطوسی زیرس۔“

زیربانہ کھولہ یقین سونگس۔ ”لے کسل نینگ ٹمول میدپاسہ مین۔ نہ نالہ ہرکوسے یوار اونگسے سہ مین۔ طوطوسے چک لہ خسیر بریاںگ ٹمول بریاںگ تنگسے کھیونگی دو بی صفت پوچہ یودپنی اٹمنگ زیربو ہلتا لہ دی سِلّائی کھورے اونگھی ان۔ دوسے یانی یری سِلّائی کھورے گوید نہ سہ، ٹمول پوکھورے گوید نہ سہ۔“

”ناکھرنگ نہ ٹمول سہ کھورے گوامید۔ ہنہ دی سِلّائی کھورے گوامید۔ نا لہ دی طوطوبیکھہ اٹمنان سونگس۔“ زیرے نہ کھولہ دے طوطویوپاسہ رنچن سونگس۔ یلے کسل کھو چھو زئمہ منین دُوکیدا پا جو۔ تاکھولزا تزوک تزوک لہ سودا لہ گوسے انسوک۔ گوانہ دے طوطولہ غزونگ لہ کھوسی بغداد شہرنگ نہ ہاری چک لینے کھیونگسیدا پا۔ تاکھوسے بوسترنگ پو لہ خورستہ زیربی انسوک۔ یلے کسل دے خورستہ زیربی خاتون پو بی شکل نہ صورت نہ شنگ نہ عقل نہ رگو بونگ کن بادشاہی خاتون کن لہ ابا دُوک زیربا یودپنی انسوک۔ مولہ ژھونگپا رومی سی زیرید، ”یلے خورستہ کھری

شزدے نایونان شہرنگ نوسودا لہ گوید۔ فی دی طوطو نہ ہاری لہ نانگ یودپا ژوخ
 بیاسے پُھو زئمہ تونگ۔ تاشیرفا ستروق نالہ چی سونگس نہ یاشس نہ ناصحیح یودپو نہ میدپو
 بر فیس بیالہ کھیانگ لہ چیز چی سکیورے گوید۔ “ زیرس۔ دیکھ نہ کارفو رابق چی
 یودپنی انسوک جو۔ دو بی اومو ژیرے نہ دو لی مونگور چکنگ تنگسے مولہ منس۔ منے نہ
 زیرس، ”کھیانگ بار بار دی اومولہ ہلتین دُوک۔ پقری اومو بی رنگ پوکھرق رنگ
 سونگس نہ کھیانگ سولہ دُوک نہ سہ فی ننگ کھنگمہ سٹونگسے دُوک نہ سہ کھری رن۔ تا
 اومو تازہ کھڈس نہ ناصحیح سلامت یودپنی ان نالوقسے اونگی ان۔“

دومنا نہ موسی زیرس، ”یلے ژھونگیا رومی یانی نالہ شی خسونی نشانی من نہ
 ناسی سہ یانگ لہ نشانی چک منید“ زیرے نہ وخ پو وخ میں اپنا گلاب چک منس۔
 منے نہ زیرس، ”دی گلاب پو لہ یانگ بار بار ہلتین دُوک۔ گلاب پو لہ شو فوس نہ
 یانگ یری ژھونگ بونگ فنگسے لوقسے شوخس۔ نالہ چی سونگفی ان۔ تا گلاب پو یا
 تازو کھڈس نہ یانگ ٹھیک بیاسے یری ژھونگ بیاسے لوقسے شوخس۔“

منہا چک نہ تاکھو دو تھود بر پنگ تخے ہرتا بونگ بونگ لہ زگل بل کن ککے
 یونان شہری فیوخ لہ روانہ گویدپا جو یا۔ یونان شہری بادشی کھری فری کھو زگل ککے
 کھیریدپا جو یا۔ تاوخ میں لہ جو کھوے تھود بر پنگ نوریگشے رگشے گلاب چک یودپا نہ

بادشاہ بر بن پیکھ نہ ہلتین یودپنی انسوک۔ ”لے رگا کھن چہ کھیونگسید؟“

”نا سودا کھیونگنی ان۔ کھدانگ لہ چہ رگوس نہ یودپنی ان۔“

”نالہ چو قپا گوپا کھری دی تھود بر لہ یودپنی دے گلاب پیکھ مک فوسید۔“

کھیانگ یا گلاب پو لہ ژامڑے زیرید؟ کھیانگ یا گلاب پو نالہ ژونگ۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”یانگ سو ان؟ گیو خسے یانگ سو ان نہ دو زیر۔“

زیر بانہ کھوسی زیرس، ”نا یونان شہری بادشاہ ان۔“

”لے بادشاہ سلامت یانگ دی گلاب پو لہ ژامڑے زیر بی ان زیرید۔“

یانگ یری پورا یونان شہر پو منید زیرس نہ سہ نا دی گلاب پو یانگ لہ ژونگی مین۔“

”لے بھٹی فی پورا یونان شہر پو من نہ سہ مہ منعی کھری دی گلاب پنگ

نوپہ یودپنی ان؟“

زیر باچک کھوسی زیرید پا، ”لے بادشاہ فی دی گلاب پو فی بوسترنگ پو بی

ستروق پو ان۔ فی بوسترنگ پو بی ستروق پو یانگ لہ مئے نہ یری یونان شہر نہ نا

سی چہ بیک؟ دی گلاب پو لہ ژونچی شو بو فوس نہ مو لہ چہ سونگنی ان۔ نا ٹری

ژھونگ بونگ سکیورے لوقسے گوے ان۔ تا گلاب پو یو بیاسے کھڈس نہ نا ژھونگ

بیاسے گوے ان۔“

”التا کھیانگ لہ کھری بُوسترنگ پو بیکھ یوژے اطمینان یودا؟“

”یود۔“

”یا اونا ناسی چہ بیانا ہلتوس۔“

زیربانہ ژھونگپا رومی سی زیرس، ”پقری یانگ لہ نی بُوسترنگ پو چدے کھیونگما ینس نہ ناناہ نی بُوسترنگ پو نہ نی کھر زدونگ گنگمہ یری، تا پقری یانگ لہ کھیونگما مہ ینس نہ یانگ نہ یری بُوسترنگ پو نہ یری کھر زدونگ گنگمہ نی۔“ دوزیرے کھوئی اِسٹمی کھ رے یقس۔

دیکھ نہ بادشاہ سی ”یا اونا سونگ کھیانگ۔“ کھو سونگس جو یونان شہرنگ

سودالہ۔

اہا یونان شہری بادشاہ سی چہ بیاس؟ تزونگ فوکھن لہ تزونگ فو چوکس۔ ہرمق زدمس۔ گنگمہ دیکھ دمسے تھونس۔ بادشاہ لہ چہ سونگس زیرے وزیرگنی سی ترید۔ تریا نہ کھو سی زیرس، ”رُوم شہری ژھونگپا رومی، کھوے تھود بر پنگ گلاب چک یودسوک۔ ناسی یوژونید زیربانہ دو کھوے بُوسترنگ پو بی ستروق پو ان لو۔ کھوے

بُوسترنگ پولہ چی سونگس نہ شی خسون چی سونگس نہ کھولوقسے گوے ان لو۔ تا چنگ
 مہ سونگس نہ کھو ژھونگ بیاسے گوے ان لو۔ تاکھوے بُوسترنگ پولہ ژامشے مسینگ
 صورت چن چی دُکٹوک۔ دے ژھونگپا رومی بُوسترنگ پولہ کھدانگ سولہ کھیونگما گوے
 حکمت یودا؟“ زیرس۔

چگی سی حکمت یود مہ زیرس۔ شہری تھنی کھہ اپنی چک یودپنی انسوک۔
 دے اپنی لہ بوٹوچک یودپنی انسوک۔ مو چُولوک لہ اونگسے ہلتموے سکت کوانہ
 بادشی کھرنگ اونگس۔ کوپتی ہلتمو لہ ہلتین دُکپانہ مولہ دے فوچس پولہ کھیونگما گورس۔
 شام ٹھب ٹھوب نہ دے بوٹونگ نولوقسے تھونس۔ تھونانہ دے اپنی سی بوٹولہ
 ہلنگ بیاس، ”کھیانگ چاگورس ژوک گورس؟“ زیربانہ دے بوٹوسی اپنی لہ دے
 واقعو کنگمہ ہرمنگ تنگس۔ تنگما نہ اپنی سی موے منگل پنگ چک تیانگس۔ ”کھیانی
 ژھونگپا رومی بُوسترنگ پولہ کھیونگما تئی انو گوید لوزیرے چا مہ زیرس؟“

”تا نا چاہا یانگ لہ دو کھیونگما تئی انا مین؟“ دُحسن بادشاہ سی بیر لہ یانگ
 ہلتمو تئید لو۔“

”اونایر لہ کھیانگ سونگسے ژھونگپا رومی بُوسترنگ پولہ تئی انو کھیونگما گوید لو
 زیرے زیر ہے“

”لیا نمو گگ“ زیرس۔ اے جق لہ موینگ سونگس۔ گوانہ ان نہ ان بادشاہ
ینگ ہلتنمو تینین یود۔ ہرق لہ ینگ یو ترین یود سوک۔ سوسی ہش کھوانگ مہ
فیونگس۔ مہ فیونگمانہ دے بوئوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت یری چی تونگو یود نہ نئی
اوتھونید لو۔“

”کھری اوتھونید لو؟“

”نئی اوتھونید لو کھری تھنی کھ یود پنی ان۔“ وزیر لہ حکم بیاس اپنی لہ ہرتا چک
کھوانگ لہ ہرتا چک کھدے سونگ زیرے۔ وزیر دے بوئو کھدے سونگسے اپنی
نگ اوتھونس۔ اپنی لہ سکت زیرے نہ اپنی سی گونچس چی بدل بیاس جو۔ بیاسے نہ
تا کھونگ نیسکا بادشی دربارنگ اوتھونس۔

اپنی سی اُستادکن لہ حکم بیاس، ”نانہ بیور بی ساز چی کھیونگ۔“ زیرے
اُستادکنی ساز چی کھیونگس۔ اپنی ہرثیا شروع بیاس۔ کوپتی دوگین چن اپنی سی ینگ
ہرثے جوخ چی بیاس۔ بیانہ مانگ نہ ژوخسا ژوخ اپنی بدون دیکھ پیدا سونگس۔
بادشاہ لہ ترس، ”لے بادشاہ نانہ نیمبو منگا ژام یود؟“

”لے اپنی کھیانگ نہ نیمبو کھیانگ نہ ژوخسا ژوخ اپنی بدون یود۔“

اپنی ینگ بچی ہرٹیس۔ ینگ بادشاہ لہ ترس، ”بادشاہ سلامت نا نہ نیمبو منگا

ٹرام یود؟“

”لے اپنی کھیانگ ٹا یود۔“

زیربانہ اپنی سی ”اونٹا ٹھونگپا رومی بوسترنگ پونا لہ کھیونگمی حکمت گگا مہ

گوا؟“

”گگ لے اپنی، کھیانگ لہ گگ۔“

زیربانہ اپنی سی بادشاہ لہ زیرس، ”یا اونٹا دو سونگس نہ یانی نا نہ نیمبو ستونگ

چک نہ غابگیا می تونگ۔ دونگ لہ سوسوے کھور پوسوسو سی کھور بابیاسے تونگ۔ منگا

غابگیا غابگیسے کھ وزیر ریرے کمانڈر بیاسے تونگ۔“ تا اپنی سی زیرفونہ درا بادشاہ سی

حکم بیاسے بگیا چوغامی تنیدپا جویا۔

تامو یوچنگ ٹوپنچی لہ تھونس، تھونانہ غابگیا می دیکھ سکیورے سونگس۔

دونفی کھ وزیر چک کمانڈر بیاسے یقس۔ دیکھ نہ سمر ٹوپنچی لہ غابگیا می سکیورے

سونگس۔ اے غابگیو غور سے ٹوپنچی تھنگ چی لہ یقس۔ یقسے نہ اپنی مانگ ٹھونگپا

رومی ننگ پوٹلے گوانہ ٹھونگپا رومی ننگ پومو لہ شوخموتھوبس۔ ٹھونگپا رومی ننگ

نو کھوے بوسترنگ پوسی طوطو نہ ہاری لہ زخمے تنگے نہ مانی بنیان چھی تھنن
یودسوک۔ ”السلام علیکم“ زیرس۔

موسی ”وعلیکم السلام“ زیرس۔ تا اپنی ہش ہرثق بین سکید پو لہ یو پاسہ
زگور جوک چوکے دیکھ تھنوس۔ ”لے اپنی یانگ گار نہ اونگنی ان؟ ژوکنا اونگنی ان؟“
”لے ملی انو نا گار نہ اونگنوک، نا اپنی شرگو ژل دوت بین اونگنی ینگ۔

یری شزدے نا لہ درینی بوسی زاجس چھی شزدے بیوس۔ تا یری شزدے درنگ پو
نا یکھہ برانگسہ یوق نہ برانگسہ یوق۔ مید نہ نا لہ زاجس چھی شزدے بیوس۔“

زیربانہ مولہ خسمس تا دی اپنی شرگو گار تنگنوک۔ دو خسمسے موسی زیرس،
”اپنی یانگ یکھہ دُوک۔“

”خدا یانگ لہ نورو سونگ لے ملی انو، خدا یانگ لہ فرونمو سونگ۔“ اپنی
دیکھہ دُوکس۔ دے پھن پنگ نو فیانخے چک یودسوک۔ اپنی سی دو نہ شو نمو بیاسے غوم
بوم گن فیاقس۔

”لے اپنی یانگ خلدے اونگنی یانگ چوق آرام بیاسے دُوک۔“

”تا زان چھی جوتون چھی چھونچی بیدی“ زیرس۔ گونگنی کھونفی زان بان

زوس، گیو خپسی کہہ دے اپنی سی ”یا لہ ملی اٹو یری اجازت سونگس نہ نا گوید۔“
 ”اپنی یانگ لہ فزو بوٹوے میدا؟“

”گار یود لے ملی اٹو دو یود سونگنا نا دیو بیاسے ژل دوت بین گار کھور وکپا؟
 فی اشی پوسہ وخ لہ شس۔ یکھہ نہ ناینگ سولہ مہ دوکپا ژل دوت بین یود پنی
 ان۔“

”اخ اخ انا، اونا یانگ یکھہ دؤگید نہ کھور باچک نہ چے کریول گنگ نا
 یانگ لہ یکھہ منوک۔ یانگ یکھہ دؤگید نہ یکھہ دؤک۔“
 ”خدا نورو سونگ لے ملی اٹو اونا نا دی رگسفی نسوے کہہ زگور بین گار
 کھور وک؟ یری شزدے سونگس نہ نا یکھہ دؤگید۔“ موسی دیکھہ زان منین دؤکس۔ تا
 اپنی چھو کھیونگما نہ سنوت کھروا نہ فیانمہ تنگما گنگمہ بین دؤگید پالے کسل۔ تا مورگشے بیاسے
 ہلتا نہ موے مسینگ صورت رگو بونگ کمال یود سوک۔ سے کہہ دوکپا نہ موے ہرکلو
 لڈنگ کھلید سوک۔ یو بین جقمے بگیا دچک دؤگید پا جو یا۔

جق چک اپنی سی چہ بیاس؟ باہر سونگسے نہ گنگ چک نیشینی بر پنگ تنگسے
 اونگسے۔ اونگسے تھب چھن پنگ دوکپا نہ تا دے گنگ پو جوین ٹھاؤ ٹھاؤ سونگس۔ دے

گنگ پو جو سے مینگ فوقی ہر ژس پو ٹھاؤ ٹھاؤ بیو نہ نیمبو اپنی سی اسپک، اسپک، بیاس۔

بیانہ موسیٰ ترس، ”چہ سونگس لے اپنی یانگ لہ؟ چانوے ان یانگ؟“
 ”خدا لہ ملی انو، نادوسے باہر چک گوانہ نالہ کوس، ژھونگپا رومی مہ مینا
 ننگ لو۔“

”ہاچہ زیربی ان کھیانگ یو؟“ بزوت پنگ سونگسے دے لی مونگور پنگ
 ہلتانہ اوموتروتازہ یود۔ لوقسے اونگسے تاموسی اپنی لہ زل مول بیاس۔ کھیانگ یکھ
 دُوک سنی اونید نہ دُوک۔ مید نہ کھیانگ بیونگسے خور۔“
 ”خدا لے دی کھچو“ زیرے نہ موموری کھچو چک تھینس۔ ”ینگ آسندہ نادیو
 ژوخ مہ زیر۔“ دیرے جتھا خنوم بجی ژے لہ موموریا نگموسی یانگ یا حالت پو بیاس۔
 ”چہ سونگس؟“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”نالہ ژھونگپا رومی بیمارنگ لوزیرے کوس۔“
 موینگ دے لی مونگور پنگ ہلتانہ اوموتروتازہ یود۔ ”لے اپنی خیارے
 دُوپکی ان نہ دُوک، مید نہ بیونگسے سونگ۔“

اے جق لہ مو بر بن پیکھ ژھوب ژھوب رے سونگے یودپا، بر بنی اوق
 پوری لم یودپنی انسوک۔ دے من نہ یوری منگے نیس اونگے نہ کھوئی زیریدسوک،
 ”اولے بھئی مال دولت، چوے کھر پو نہ کھوے کھر پو چنگ بر فیس کھوانگ مید۔
 مال پوسی دو بے ائمنگ دے۔“

کھوئی سی دو زیرس۔ موے سناؤ اہا یودتا، موے سناؤ لینے یود۔ مولہ کو
 جوخ پو دو سونگس، ”اولے فونو مال نہ دولت نہ چہ بیک؟“ مولہ ژھونگپا رومی شسفو
 یقین سونگس۔ دے جق لہ نہ مو ژھوب ژھوب سونگ۔ موسی کپڑو لہ بدل تنگس۔
 سننگمہ گو پنچس چی گونے تا مو زا چس پنچس زالہ کھرس کھرس بیاس۔

”لے ملی انو چہ سونگ گانگ سونگ؟“

زیربا نہ موسی زیرس، ”یا انو یری تم پو صحیح دوتوکپا نا درنگ جارونگ
 یودپا، گمبوری منگے کھتک گویدسوک۔ کھوئی زیریدسوک، یا دنیائی مال دولت نہ چہ
 بیک؟ پیکھ نہ نا لہ ژھونگپا رومی لہ چنگ سونگنی انا زیرے سننگ کھول گوین یود۔“
 ”خدا لہ ملی انو نایانگ لہ گوپا زیرے۔ یانی بلنگ بین دوتوکپا نہ نا زیربا مہ
 کھیودس۔ ژھونگپا رومی لہ چی سونگسید۔“ جقمے کھتک رگلین اپنی سی مولہ زیرس، ”یلے

ملی انویانگ لہ خامہ اونگس نہ ناخپیرے چک زیروکپا؟“

”زیری لے انویانگ چہ زیری نہ زیری۔“

”ژھونگپا رومی ژامشے سونگس نہ سہ ژھونگپا۔ کھوتا ینگ لوقسے مہ اونگ کھن، یونان شہری بادشاہ کھولگی مال دولت رگدے یودپنی، کھو ژوخ بادشے دنیائی کھہ گار ڈوکٹوک؟ گوانہ نری ملی انو، یانگ یونان شہری بادشاہ لہ ڈوکٹوک؟“

”لے انویانگ چہ زیری بی ان؟“ یو بین جق جغنی موسی یو زیریپا۔ گوانہ خورستہ سی زیریپا، ”لے انو نا لہ کھوسی نی کھر زدونگ فنگسے کھیانگ گار مہ سونگ زیرے یودپنی ان۔“

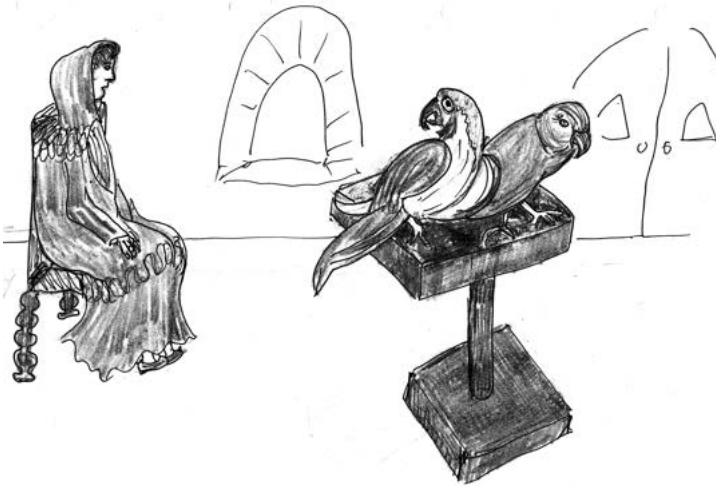
”لے ملی انو کھر زدونگ پو نہ چہ بیک؟ یانگ جوان، جق چک نہ یانگ چگی چدے کھیر بو پڑے ژامشے سونگس نہ سہ بادشاہ، یانگ بادشاہ لہ ڈوکس نہ لیانمو رگپا۔ نری ملی انوے دی جوان رگودی مسینگ صورت پو۔“

زیربانہ تامولہ سہ ان خسمسے موسی زیرس، ”لیانمو رگ انو نا ڈوکٹوک۔“

تا اپنی شوخمو بیاسے باہر گوا ژوخ بیاسے نہ گیب لہ یودپنی دے غابگیامی سنورے گیتزارے کھیونگس۔ یو بین اے می گنگمہ سہ گیتزارے کھیونگس۔ ”یلے ملی انو تا

نری ملی انوشورے گوے گرل بیوس۔ ینگ می له مه کوا، ینگ بادشے چک له مه کوا، یا گنگمه ژھونگپا رومی شکل و صورت کھوے مال دولت له جکھسے نری ملی انو له چنگ مه بیا یودپنی ان۔ ژھونگپا رومی کھوانگ دینے سونگسنگ لوزیرے اعلان سونگسے نری ملی انونا ژوخ شرگومی چک له تھونس نہ افسوس گوید۔“

زیرباچک نہ تا مو اہا گواله لم زان فچوس۔ برتن چنگ تگسے دو تقصس چنگ تگسے، مو کپڑا پڑا گونس جو۔ گونے نہ تا مو دے طوطو نہ ہاری له مو زیرید، ”یا له اشے طوطو نہ ہاری نایونان شہری بادشاہ له ڈوکپا گوین یود۔ اشے له جلتہ کھسکوس چھی یود نہ کھدانگ زیر۔“

دو زیربانہ طوطوسی زیرید، ”لے اشے یا نگ له نیاسی جلتے چه بیا؟ سے کھ

دو کپی اختیار چچی اپنی کھہ یانگ لہ مید۔ لنگسے بے جلتے نینگ مید۔ دیکھہ نہ یانگ
یونان شہری بادشاہ لہ دو کپا گوید زیر بی سنا نینگ نوتی ہر منگ چچی کھوانگ مید۔ نیا لہ
گوندے نہ زاچس چدے یود۔ گیو خسے یانگ نیا لہ زے نئے تو نگ۔ دیکھہ نہ نیا یانگ لہ
جلتے بیک۔“

زیر بانہ ”نی اشے طوطا نہ ہاری ہلتوخ چوکسے نہ دی گنگمہ ناسو لہ کھورے
گوید؟“ زیرے دے دخونی گٹ پوکھرو لس۔

کچھ گنگمہ کھونی دُونو فیونگما نہ طوطوسی ہاری لہ زیرید، ”یلے ہاری دی گنگمہ لہ
ژوب تنگسے چھسے کھورے گوادوت مید پاپیوس۔“ تا نہ طوطا نہ ہاری سی دو لہ ژوب
تند پاجو۔ تنگسے دے کچھ گنگمہ کھورے گوادوت مید پاپیاس۔

دیکھہ نہ طوطوسی زیرید، ”لے اشے خورستہ یری رگوے کھہ بادشی خاتونی
لباس تنگسے یود۔ دو یود پنی وخ لہ نئی چیرو یری کھوقپنگ مہ فوچی ان۔ یانگ نیا
گوچس کن فودے سننگمہ گوچس کن گونے اونگس نہ نیا یانگ لہ چیروے تنگنو ک۔“
”یا لیا نمو گگ“ زیرے مولوقسے سونگسے نیا گوچس کن فودے سننگمہ گوچس
کن گونے اونگس۔

”یانگ سے کھہ ڈوک۔ ڈوکسے یانی نایری بُوکھی کھہ کول۔“

”یا اشے کھچو رگشہ کھیانی نالہ چہ زیر بی ان نہ زیر“

”یلے اشے خورستہ یانگ لہ شنگ کھن چندنی نمہ حاجی نوے سترانگ

نہ گروس پو یود نہ یانگ سونگ مید نہ مہ سونگ۔“

”لے اشے طوطا، نمہ حاجی نوے سترانگ نہ گروس پو چہ انسوک؟“

زیر بانہ تاکھو شنگ کھن چندنی خیرولہ ریح جو۔ ”یلے اشے خورستہ شنگ کھن

چندنی نمہ حاجی نوے سترانگ نہ گروس پو دو انسوک۔ چکتن شہری بادشی کھری کنڈیر

پو کنگمہ ژھر یود پنی انسوک۔ یود پانہ کھولہ خممس۔ نزی یا ژھر پنگ نو مندوق چک

لہ داغ گوا مہ چوکپا، سالہ کامید پنی خنم لہ تھونمہ مید پنی کھرچی لدانوگا مہ لدن؟

کھولہ یو رنگ خمسین ڈوکسے آخر پیکھ کھوسی وزیر کنگمہ زدمس۔ ”لے شنگ

لے نالہ دکھ سالہ کامید پنی، خنم لہ تھونمہ مید پنی، مندوق چک لہ داغ گوا مہ چوکپا

کھر چک تگنوک خمسید۔ یو لدانوگا مہ لدن؟“ زیرے وزیر کن نہ مشورہ بیاس۔

بیانہ کھوئی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت مال دولت یانی خرچہ بیاس نہ مہ

لدنمی چہ یود؟ لدنمی ینگ۔“

”دونا خرچہ بیک، دیو فچوا یودپنی شنگ کھن پو؟“

”لے کسل دُنیا لہ مشہور یودپنی شنگ کھن چندن، کھو لہ اونگ زیرے تنگے

ترس، لدنیدا مید زیرے۔ شنگ کھن چندنی لدنوگ زیرس نہ فچویک کھوسی مہ لدن زیرس نہ فچوا مید۔“ تا بادشاہ سی شنگ کھن چندن لہ قاصد پو نہ نیمبو خط کلے تنگس۔

شنگ کھن چندن اتا بونگ اونگس۔ اونگما نہ ترس، ”نادکھ کھر چی تنگمی ان۔

ختم لہ ٹھونمہ میدپنی سالہ کا میدپنی، مندوق چک لہ داغ گوا مہ پوکپا، یو لدانوگا مہ

لدن؟“

”لے بادشاہ سلامت یافی خرچہ بیاس نہ لدنمو نہ لدنید۔ امہ دیو لہ تا خالی شنگ میدپا

ردوا دکھ تنگما ییتا مید۔ پقری یرینگ شنگ یود نہ لدنید۔“

”یا شنگ ینگ لونگبا گنگسے یودپنی۔“

”یا اوئا دو سونگس نہ شنگ چدپا دونگ۔“ یلے کسل کھونگ جتھا نیس خلد

فیونگسے نہ ارا سترے کھورے دے لونگبینگ سونگس۔ گوانہ دے لونگبو گنگسے یولاد

یودپنی انسوک۔ کھونگ دے یولادکن چدس۔ چدے ڈانگ ڈانگ بیاسے ہرتوبس۔

ہرتوبسے نہ کھو لوقسے بادشی کھری کھ تھونس۔ لوقسے اونگسے نہ شنگ کھن چندنی سی بادشاہ

لہ زیرید۔ ”یلے بادشاہ دی یولادکن لوخسوم لہ میدپا سکمفا مید۔ تادے لوخسوم پوگنگمہ لس میدپانا دکھ خسوین یقسے چہ بید۔ دوپڑے نالوقسے گوید۔ لوخسومی بعد لہ دی شنگ گن سکمید۔ سکمانہ ناینگ لوقسے اونید۔ دولہ چہ بید نہ یانی؟“ دوزیربانہ بادشاہ لہ سہ ان خمس۔

”یلے اتا بونگ کھدانگ لوقسے سونگ۔“ دیرے لوخسوم گنگس جو۔ تادے لوخسومی بعد لہ بادشی رول لہ نہ فرن تھونس، اونگ زیرے۔

تاکھورگسے یودیپی، اونگما، اونگسے لاچھن پینگ تھونما نہ یوزیربا، ”اتاسی بوکھوریدا بوسی اتاکھورید؟“

زیربا نہ بوسی زیربا، ”نل ژھوس چک ان نہ بوسی اتاکھورید، تادی لم تھق گنگمہ لہ نہ اتالہ بوکھوربا مہ تھیاق، نہ بولہ اتاکھوربا مہ تھیاق۔“ زیرے لوقپا۔

”او، کھیانگ نمونگسے گوا مہ فوتپالے۔“ زیرے غوتوک بیا، بیا نہ تاکھونمو تنگما۔ یو بین نمہ چک کم بگیا کھیونگس۔

یلے کسل آخر پیکھ بادشاہ سی خط تنگس۔ ”کھیانگ اونید نہ اونگ۔ مید نہ نا دی شنگ گرا کھری کھہ نہ لینمی ان۔“

دیو زیرے تنگمانہ تاکھو دانگ نیسکا او اگوے، ننگ پنگ یقپالہ کھو بو لہ نمہ
 ژلے سونگس جو یا۔ سونگس شہر چنگنگ ٹوتھونس۔ تھوننا نہ دیکھ بوٹو خسومی بلے ردوئین
 یودسوک، دیکھ تھونس۔ تھوننا نہ کھوسی دے بوٹونگ لہ زیرس، ”انالہ بوٹونگ نی دی
 ہرتا سی ایکھ نہ دکھ تھونے من نہ گومبہ ژام تنگس؟“

زیربانہ اے بوٹو نیسکا سی ہش مہ فیونگ۔ بوٹو چک پوسی زیرس، ”ایا
 دی اپوے عجیب پوکھری ہرتا سی گومبا ژام تنگس؟ یا نگ ایکھ نہ دکھ اونے من نہ
 نیا سی بوق ژام تیا نگس؟“ زیربانہ اپو لاجواب سونگس۔

یلے سترانگ چچی نہ گروس چچی یا بوٹونگ یود نہ یودمید نہ مید زیرے نہ
 زیرس، ”کھری منخ پوچہ ان؟“

”نی منخ پولہ حاجی نو زیرید۔“

”کھیانگ سولہ ڈوکسے یودا مید؟“

”ناسولہ ڈوکسے مید۔“

”اوناکھیانگ نی بولہ ڈوکٹوگا؟“

”یانگ سوان۔؟“

”تاشنگ کھن چندن ان“ زیرس۔

موسی ”دوکٹوک“ زیرس۔ بہر حال ننگ نو کھیونگس جو تا۔

ننگ نو کھیونگس نہ کھوسی مولہ زیرس، ”یلے اتی بوٹو نیا اے چکتن شہری بادشی کھر فچوا گوے ان۔ کھیانگ ننگ سترونگ بیاسے دوکپی ان۔“

بہر حال ژھن لہ اتا سنیا لبا تنگس۔ تنگسے نہ موسی لم زان فچوس، فچوسے نہ زیرس، ”کھیانی نمہ چک کم بگیا تنگھی ان لو۔ دوچا تنگھی ان؟“

”نیا سونگسے اے لا چھن پینگ تھونمی، تھونما نہ اتا سی بوکھوریدا بوسی اتا کھورید زیربی، زیربانہ ناسی نہ اتا لہ بوکھوربا مہ تھیاق۔ نہ بو لہ اتا کھوربا مہ تھیاق زیربی۔ زیربانہ ہرکیانگ فی نمو ہلتنمی، ہلتنما نہ ناسی نمو تنگمی۔“

”اوتانا کھیانگ لہ لس چک سکلید، کھیانگ یالس پویوس ہے“ زیرے نہ موسی یوس تنگس جو۔ فرنگ کوقسے دونی برنگ نو ہرژو تنگس۔ دیوہوری کلچہ فچوس جو۔ دے گنگمہ بیاسے تا نم لنگس۔ لنگما نہ موسی فزولہ زیرس، ”کھیانگ ینگ یا لا چھن پینگ نو تھونما نہ اتا سی ینگ یوترس نہ، کھیانگ یوزیر۔ اتا، بوسی اتا کھوریدی، اتا سی بوکھوریدا؟ زیرے نہ فرڈینگ چند و گنگ توگ، تنگسے نہ زیر۔ اے گیتزارے تھونما

نہ ناسی یانگ کھورید۔ اتا دو زین سونگے گیتھارے تھوننا نہ کھوسی یینگ یو زیر بی
 ان۔ زیر بانہ جن دو چل سکنگے ہر ژو نہ یوس تونگ۔ یو زین دونگ۔ گین ژارے تھوننا
 نہ ناسی نری اتا کھورید زیر۔ دومہ پھما اتا سی یینگ یو زیر بی ان۔ زیر بانہ دے
 کچھو من۔ من نہ اتا یو زین سونگے لاگوے کھ تھونمی ان۔ ہنہ کھیانگ لہ اتا کھور با
 فوقی مین، ہنہ اتا لہ کھیانگ کھور با فوقی مین ہے۔“

”یا“ زیرس۔ دیرے گیو خسی کھ موسی کھونگ نینسکا سکیالے تنگا کھیرس۔ مو
 ای ژارے تھوننا نہ لزوقے تنگس۔

کھونگ تھولے سونگے لم لہ اتا سی یینگ ترس، ”اتا سی بو کھوریدا بو سی اتا
 کھورے؟“ زیر بانہ کھوسی موسی سکفوبین سونگس۔ بہر حال کھونگ بادشی کھرنگ
 تھونس جو۔ شنگ فبس۔ کھونگ نینسکا سی کھر لدن چوکس۔ تا بادشاہ گیو خسیا گو تھق یو لہ
 ہلتا گوے انسوک۔

تا بیر لہ فارغ گوید زیرین بادشاہ سی وزیر کنگمہ زد مسے کھیونگے کھونگ لہ ترس،
 ”شنگ کھن اتا بونگ لہ ژامرے انعام بیاس نہ حق لگ؟“

زیر بانہ جربہ وزیر نہ ٹھیانگمو وزیر زیرین پچی یو دسوک، کھونگ نینسکا سی

زیرس، ”انعام پوڑا مہرے من نہ من اتمہ اتی مک پو برو سے تونگ۔ بوی لچو ہر تو بے تونگ۔ دو چا زیر بانہ؟ یا نگ ژوخ پو بادشاہ دُنیا ئی کھہ کم یودا؟ کھونگ سہ دکھ ہلتا اونگی۔ اونگسے نہ کھونئی سہ یا نگ پاتھلے مزدوری منے یو پاسہ رگشے کھر گن تنید۔ دو پڑے اتی مک پو بروانہ کھولہ مک سترانگ بیامہ من۔ بوی لچو ہر تو بانہ بولہ فچوا مہ من۔ گوانہ ینگ یو پارگشے کھر سولہ لدنامید۔“

تاشنگ کھن چندن لہ زان فچوا لہ فرو چک یودپنی انسوک۔ کھو سہ یا میڈنگ پنگ یودپنی انسوک، دو کھولہ کوس۔ کوانہ کھولوقسے اونگسے شنگ کھن چندنی شیدا اونگسے ئوس۔ ”چہ سونگ لے بو کھیانگ لہ؟“

”اتاکھونگ دینے بید زیرسید۔ گوانہ کھونگ لہ یوناسی زیرنی ان زیر بو کوس نہ فی رگوے کھہ گو مہ یق۔ نالہ یدانگ نیسکا لہ دیو بید زیر بانہ سکت کھیونگنی ان۔“

”یو صحیح انا؟“

”دو صحیح ان۔“

”دولہ کھیانگ پروا مہ بیوس۔ کھیانگ نیا سی گوے وخ لہ ندانگ نہ نیمبو کھدے گوید۔“ دے جنفی ژھن لہ کھونگ اتا بو نیسکا سونگسے کھری قبلی رولی کھوق

غزیرکن فُودے فنکس۔ فُودپا نہ کھر پوکھیورس۔ گیونخسی کھہ بادشاہ کھر پولہ ہلتا گوانہ کھر پوکھیورسیدسوک۔

کھیوربانہ بادشاہ سی شنگ کھن چندن اتا بولہ اونگ زیرے تنکس۔ ”لے
بھتی کھر پوکھیورسنگ۔“

زیربانہ کھوسی زیرس، ”لے بادشاہ سلامت شنگ کھن چندن اتا بونی فحوسفی
کھر پوکھیورچس چی چہ ان؟ بادشی سننگ کھیورنی ان۔“
”تا کھتی شزدے یا کھر پوسترانگے گوارگوسید۔“

”نتی شیدا دے سترانگی سترانگ شنگ پومید۔ دوآنانگ نودیودپنی ان۔
یری وزیر چوبگیاد پولو بی بونگ کھیونگما تونگ۔ ہشیار بیاسے کھورے اونگما لہ۔“

”اوناسامان پولوچہ یودپنی ان؟“

”ارانہ ارے، ازبری ٹھوق پولو، کھروانگ پاتھقبو۔ یومن زیر نہ مانی منعی

ان۔“

کھونگ سونگسے شنگ کھن چندنی ننگ نوتھونس۔ تھونمانہ دے نمو باہر ہرثوا
لہ گوالہ چوق چورونگ چی کھورے بیونیدسوک۔

کھوئی سی ترس، ”انا لہ اشے شنگ کھن چندنی ننگ پو گار یو دپنی ان؟“
 ”یدانگ چا شختی ان؟“ زیربانہ نیا چکتن شہرنگ نہ اونگنی ان۔ بادشی کھر
 پوکھیورسید۔ دو سترانگمی شنگ پو من زیرید۔“

زیربانہ ”اونایدانگ یکھہ کو تچی دُوک۔ ناکھوئی نمولہ سکت زیرید“ زیرے
 سونگسے کپڑالہ بدل بیاسے نہ ابا زگوری مو بیونگسے اونگس۔ اونگسے نہ موسی زیرس،
 ”لے منگمونگ یدانگ چا شختی ان؟ زیربانہ نئی بادشی کھر پوکھیورسید۔ دو فری شنگ
 کھن چندنی سی سترانگمی سترانگ شنگ پو، ارانہ ارے، ازبری ٹھوق پو، کھروانگ پا
 تھقبو، من زیرے تنگسید۔“

”لیا نموگ“ زیرس۔ ”اونانایدانگ لہ بلے تکچی کلید۔ نی کسکو چھقسید،
 مٹی شزدے دولہ شنکیل چی چدے دو شتقسے یو کسکے چک پنچوس نہ لیا نموگلیا۔“ دے
 منگا چوبگیا د پوسی دو چدے کھیونگس۔ ”ملی اتا منگمونگ یو سکل لہ نہ درادرایاسے
 فشوق۔ کھروانگ کھروانگ بر یغین بک پُوروک فُود۔“

کھوئی سی دو سکل لہ نہ فشقسے نہ کھروانگ کھروانگ بر یغین لقیو پُھودپا بیاسے
 بک پُوروک فُودس۔ فُودنی بعد لہ موسی کھروانگیا تھقبو کھیونگس جو، کھیو کھیونگس جو، تھھوڑی

کھیونگس جو۔ دیکھ نہ موسیٰ ”یدانگ تیتی لقیونگ بینگ بورے نہ چک سکوری“ زیربانہ کھونی چوق دے مک کُنگنک نُوقیونگ تنگما نہ موسیٰ گو نہ ہرڑے کھ کھیونگس، کھونگ دینگ نُوقھٹ چوکس۔ جربا وزیر نہ ٹھیانگمو وزیری بُویو بیاسے یقس۔ ایونگ لہ زیرس، ”کھدانگ بینگ نہ چک بیونگما یینا ہلتوسی“ زیربانہ کھونگ لہ دینگ نہ بیونگما مہ ینس۔ ٹھیانگمو وزیری بُوبے تھونگما کھیرس۔ بلینگ نُوموسی پپو سنیمہ ہرکولے تنگس یودپنی۔ تاکھولے پلچے گو کھوانگ چد جو یا۔ ”چہ سونگس لے منگمو؟“

”نی پلچے گو سترقس۔“

”نالہ چک ہلتونی“ زیربانہ کھوسی پلچے باہر فیونگما نہ موسیٰ لقیونگ نُوقری کھورے یودپنی انسوک۔ پلچے گو ٹرچدس۔ کھو اہا کمرنگ تنگس نہ جربا وزیری بُوکھیونگس نہ تا موسیٰ بینگ نُوسنیمہ تنگس تنگس نہ تاکھولہ چھیمہ غزرس۔

”لے اشے نی مک پولہ چھیمہ غزید۔“

”گارے نالہ چک ہلتونی“ زیرے نہ کھولے مک پولہ بڑوسے تنگس۔ تنگس نہ کھونگ نیسکا لہ زیرس، ”حرام زادونگ نی اتا نہ بُونیسکا صحیح سلامت نہ لزوقسے تنید نہ تونگ۔ مید نہ نادی منگا چوروک پولہ بے تنگمی ان۔“ زیرے نہ فود تنگس۔

تنگا نہ کھونگ پَنسکا سونگسے دے لاگوے کھ تھوننا نہ ٹھیانگمو وزیر ی بوسی
 جربہ وزیر ی بُو دیکھ یقس۔ یقسے نہ کھوانگ شوخو بیاسے کھرنگ سونگس۔ گوانہ ایوونی چہ
 سونگس زیربانہ تاکھولہ خیرا مہ اونگی۔ کھوسی ”کھوانگ نالہ شوخوشوق کھیونگ، نادیکھ
 ربید۔“ کھوسی شوخوشوق پیکھ رِ بس۔ ”شنگ کھن چندنی بوی نموسی زیرسید، کھوانگ
 فی اتانہ بوی رال چک کھوانگ لہ نقصان گوا مہ پُوکپا لزوقسے تنید نہ تو نگ۔ مید نہ نا
 دی منگا پُورُوک پوگنگمہ رُدبے فنگمی ان۔“

یلے کسل تا کھونگ لہ دے کھرسترا نگمی وخ چی گار یود؟ کھونگ پَنسکا لہ
 انعام منے لزوقسے تنگفی ان۔ لے اشے خورستہ دے حکمت پویانگ لہ یود نہ سونگ۔
 مید نہ مہ سونگ۔ زیرے طوطوسی اشے خورستہ لہ ہرمنگ تنگس۔ تاکھولے مقصد پوچہ
 اپنا؟ مومہ تنگا ہرکے یقپا۔

اے جق لہ ”اپنی سی لے ملی انوتا دی بے زبان کنی خیرولہ سنا بیاسے چہ
 بید؟ گوے گرل بیوس۔“

”گویدی اپنی“ زیرس۔ ژھن لہ موسی ینگ زاچس کن فپوس۔ موتیاری
 بیاسے نہ طوطو نہ ہاری لہ زیرس، ”یلے اشے طوطا نہ ہاری چنگ جلتے کھولتے یود نہ
 بیوس۔“

زیربانہ ”لے اشے گیو خسے یانگ نیا لہ زَنمے تونگ، نیا ہلتو خسے شید۔ دیکھ نہ نیا سی زیرید۔“ شوخو بیاسے دے گنگمہ ینگ کھرولس۔ کھرولبانہ طوطوسی ہاری لہ زیرس، ”دی گنگمہ ینگ مہ کھو دوت بیوس۔“ ینگ دے گنگمہ کھورے گوادوت میدپا بیاس۔ ژوب تئین فنگس۔ دیکھ نہ طوطوسی زیرس، ”یانگ یری نیا گو پنچس کُن فُود۔ فُود نہ نیا یانگ لہ خیرے تنید۔“

موینگ نیا گو پنچس پو فُودس۔ سننگمہ گو پنچس پو گونس۔ گونے نہ طوطو ینگ بُو کھمی کھہ یقس۔ یقسے نہ زیرس، ”یا اشے طوطانہ ہاری چہ زیرید نہ زیر۔“

”یا لہ اشے، گر بہ پنی نمی گروس پو یود نہ یانگ سونگ، مید نہ مہ سونگ۔“

”لے ملی اتا، گر بہ پنی نمی گروس پو چہ انمنگ؟“

”یلے اشے گر بہ پنی نمی خیر و دو ان۔ گر بہ پاسی نمہ کھیونگمی انسوک۔ کھیونگسے نہ زیر بی انسوک، کور ا بگیا تیانگمی ان۔ کور ا بگیا زونار گوسپی ان۔“ ننگ نو کھیونگمی دے نمو لہ زان چی کھوانگ مہ منا کور ا بگیا تیانگمانہ دو شے انسوک۔ یو بین ردین فنگمانہ آخر پو لہ کھولہ نمہ مہ تھوبا نمہ ژ لے سونگس۔ گوانہ کھوری یولنگ نہ سو دوک کھن مہ سونگس۔ ینگ شہر چکنگ نہ کھونمے چک کھدے اونگمانہ یا شہری میونئی سی زیریدپا،

”لے ستروق میدمو، لے زدکپاٹو کھوے حالت پوکھیانگ لہ پتہ میدپا ڈوکفی انا؟“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”دوکھوچہ یودپنی ان؟“

”کھوسی کوڑا بگیا تیانگمی ان۔ کوڑا بگیا زونا رگوسی ان۔ تاکوڑا بگیا تیانید نہ

زندہ گار لوسید؟“

”یادے لس پونزینگ یود۔“

نگ نُوتھونا نہ کھوسی زیرس، ”یلے نمہ کوڑا بگیا تیانگمی ان۔ کوڑا بگیا زونا

رگوسی ان۔“

”لے کھیانگ اشی پا ان۔ کھیانگ کوڑا بگیا تیانگما نہ نا لہ زونا رگوس ینگ۔

لے گیوخنے کھیانگ نا لہ زان چمی منے نہ کوڑا تیونی۔ کھری ننگ پنگ تھونگمی چھو

مید۔ سپینگ تنگمی پیو مید۔“

”یا یا نا کھیانگ لہ چھو نہ پیو کھیونگما گوید،“ زیرے کھو پیو کھیونگما بونگبو

کھدے سونگس۔

سونگس ینگ شہر چکنگ تھونس۔ دیکھ تھنگ چک یودپنی انسوک۔ دے

تھنگ پیکھ اپنی چک یودپنی انسوک۔ گونگفی کھڈپا نہ اپنی سی یلے ملی اتا دونا نہ

دخسن اپنی شہدیا مہ کھڈ پا سوسہ دکھ نہ اہا مہ بُو دپنی ان۔ اپنی سی رت چھی تنگمی ان۔
 اپنی کھہ کھیانگ رگیالس نہ اپنی کھری غلام۔ تا کھری کھہ اپنی رگیالس نہ کھیانگ اپنی
 غلام، زیربی انسوک۔ زیرے نہ اپنی سی دیکھہ بِلے چک یودپنی انسوک۔ دے بلی
 گوینگ نُوشنگ چھی تیانگما نہ بلوسہ کنگمہ بچیکو گینو بے انسوک۔ بیانہ کُرو بھی پا ہر کونگبو
 چک یودپنی انسوک۔ دے ہر کونگبو بلی ہلوانگسے یودپنی کنگمونی کھہ کلے نہ دولہ سیار
 بھی بورے سپر بی انسوک۔ دے تانی ژھن پو بلوسہ ہر کونگبو مہ فنگما گیو خسی کھہ تک
 کھورے دُوس نہ اپنی رگیالھی انسوک۔ تا بلوسہ ہر کونگبو فنگس نہ اے می رگیالھی
 انسوک۔ یو بین بلوسہ ہر کونگبو مہ فنگما اپنی سی دے می کنگمنگ نہ مال دولت کُن فشوین
 کوڑاغی کوٹ کوڑاغی گونمہ ژینو سکونے نور بانگ ژھوا لونگبنگ تنگمی انسوک۔ کھوئی
 گوچس کُن اپنی سی کھیر بی انسوک۔ اپنی سی کھو لہ سہ یو زیرس۔ زیرے کھو مہ
 رگیالس۔ مہ رگیالبا نہ اپنی سی کھو سہ یا گوچس کُن سکونے لونگبنگ تنگس۔

تا کھو تھو نا گورس، گوربا نہ کھوے نمو بُوڑھی گوچس گونے کھو ژلبا سونگس۔
 میونگ لہ ترس۔ تریا نہ میونی زیرس، ”لے بھتی اے دے تھنگ پیکھ اپنی چک
 دُوکی ان۔ موسی شرط چھی تنگمی ان۔ اپنی شہدیا بِلے چک یودپنی ان۔ دے بلی
 گوینگ نُوشنگھی تیانگمی ان۔ تیانگما نہ بلو کنگمہ بچیکو گینو بے ان۔ بیانہ کُرو بھی پا ہر کونگبو

چک یودپنی ان۔ دو ملی کنگمونی کھ کلبی ان۔ دے بلوسی ہر کونگبو فنکس نہ اے می رگیالہی
ان۔ تا بلوسی ہر کونگبو مہ فنکما ژھن پو کھورے دُوس نہ اپنی رگیالہی ان۔ “تا دے چیرا
کنگمہ مولہ ہر تحفا سونگس۔

گوانہ مو بچون یودپنی ننگ چکنگ تھونفی انسوک۔ دینگ نو موبخو یودپنی
انسوک۔ موسی موبخو چک زونے بوتل چکنگ تنگس۔ کو پتی ددے نہ ینگ موبخو چک
تھونس۔ تھونانہ موسی دوسہ زونے دے بوتل پنگ تنگس۔ دو مو کوٹی جندنگ تنگس۔
تنگس نہ نم لنگفانہ موتیانگس کھیرس اپنی شدیا۔ شام ژارے مو دیکھ تھونس۔ تھونانہ موسی
ترس، “انو برانگس یودا؟“

“یود لے ملی اتا دونا نہ دخن اپنی شدیا چک دُوسے میدا سو مہ گوے۔“
گونگفنی زان بان زوس۔ اپنی سی زیرس، “یلے ملی اتا اپنی سی رت نہ تھیتھوم چھی تنگمی
ان۔ اپنی رگیالس نہ کھیانگ ینگ یلیہی ان۔ کھیانگ رگیالس نہ نا کھرنگ یلیہی ان۔“
“لیانموگک اپنی“ زیرس۔ “دوچہ تنگمی ان اپنی؟“

زیربانہ اپنی سی زیرس، “نا سی ہر کونگبو سپرے نری بلو بی کنگمونی کھ کلے
یقہی ان۔ بلوسی ژھن پو کنگمہ ہر کونگبو مہ فنکما کھورے دُوس نہ نا رگیالہی ان، تا بلوسی

ہر کونگبو فنگس نہ کھیانگ رگیالہی ان۔ “دو زیرے نہ اپنی سی موری شیدا یو دپنی دے بلو لہ شنگ پو گوینگ تیانگس۔ تیانگما نہ بلوس سی کنگمہ بجیکو گینو بیاس، بیانہ اپنی سی بلو بی کنگمی کھہ دے کر و بجی پا ہر کونگبو یقس، یقسے نہ دو سپرس۔

تا ژھن فید گوین چی گر بہ پانو سی خینمہ بر ب زومی کھہ جندنگ نہ دے مونجو بلو لہ ہلتینن فود تنگس۔ تنگما نہ تا کھوے رب چھدا پا ڈوگیدا۔ ہر کونگبو دلحق فنگس۔ مونجو شورے خونگ بر چنگک سونگس۔ بلو دیکھہ کھورین ڈوکس۔

”رب چھدفا سی زندگی مہ بیاسفی دینے بیانہ“ زیرے ینگ ہلی گوینگ نو تیانگس۔ تیانگما نہ بلوس سی کنگمہ بجیکو گینو بیاس۔ بیانہ موینگ دیکھہ ہر کونگبو کلے یقس۔ ڈوکسے ڈوکسے بیافو بوسین چی گر بہ پانو سی خینی جندنگ نہ اے مونجو بلو لہ ہلتینن نہ فود تنگس۔ تنگما نہ بلوس سی دے ہر کونگبو ینگ فنگس۔ فنگما نہ تا اپنی کھہ مور گیا لس۔

”یا لہ اپنی رین نیریم فنگس۔ نارگیالسا مہ رگیالہس؟“

”رگیالہس لے ملی اتا رگیالہس۔ یا تا اپنی سی رتی زان چی تنگمی ان۔ یو زوسے نہ یانگ شوخس۔“ زیرے نہ موسی تھب پیکھہ پُھو کلے نہ فے کھیونگما سونگس۔ فے دیکھہ کھیونگما نہ گر بہ پانو سی چال چی بیاسے اوت پولا تنگس۔ تھب پو ٹھوب

سونگس۔ گوانہ موسیٰ موری جندنگ نہ فیوونگسے اپنی برینگ تنگس۔ اپنی برینگ
یودپنی دے فیوونگسے موری جندنگ تنگس۔ اوت پوسپرس، اپنی سی زان ہرقس،
موسیٰ زان زوس۔ زان پوزوسے پوچک ژے گوین چھی اپنی سی فرت بیاس۔

”چہ بے ان لے اپنی یانی؟“

”چنگ میدلی اتاثری عادت چھی ان۔“ زان پوچھم کھارے اپنی سی
ینگ یاسکت پو فیونگس۔

موسیٰ ترس، ”چہ بے ان لے اپنی یانی؟“

”چنگ میدلی اتاثری عادت چھی ان۔“

اپنی زان پوموزوس۔ ”یا اپنی یری زان پوناسی زوس۔ تاناسی یانگ لہ

زان چھی تنید۔“

”مید لے بو“

زیربانہ موسیٰ زیرس، ”دومہ ینھی ان۔ یری زان پوناسی زوسامہ زوس۔“

بہر حال موسیٰ زان ہرقسے اپنی لہ زان تنگس۔ اپنی سی زان پوچک چھی زین چھی مو
سی سہ فرت چھی بیاس۔ بیانہ اپنی سکیدپہ لہ گب پورال گنگس۔ ینگ فرت چھی بیا

نہ اپنی چنگمہ لہ گب پوسہ رالی گنگس۔ ینگ فرت چچی بیا نہ اپنی سنالیب بونگبوی
سونگسے تھب پوری کھورس۔

”یا اوٹا نا کھری بندو بست بید“ زیرے نہ ایکھ تھنگ چچی یودسوک۔ تا مو
رونے نہ ردنیں گین لہ کھیرس، ردنیں تھور و کھیرس۔ ردونگسے ردونگسے بونگبو خیارس۔
دیکھ نہ ننگ پنگ ہلتا نہ قسم نہ قسمی کپرا گنگمہ دینگ نو یودسوک۔ فیونین فنکما نہ موری
اشی پنی کپروسہ دینگ یودسوک۔ موسی دو کھورس۔ تا مودے لونگبنگ گوانہ گنگمہ سی
کوڑا غی گونمہ کوڑا غی ژینو، گونے یودسوک۔ گنگمہ لہ سکت زیرے اپنی ننگ نو
کھیونگس۔ سوسوسوسوے گو پنچس کن گنگمہ لہ نوزن بیا چوکسے منس۔

موری اشی پولہ سہ گو پنچس کن منس۔ منے نہ کھوے کوڑا غی گونمہ ژینو گنگمہ مو
سی سنہال بیا سے کھورے اونگس۔ کھو لہ دو کھوری غزونگ پولان زیر بو پتہ مید۔ ”لے
کسل یری ینگ چنگ مال یود نہ کھورے دونگ۔“

زیرا نہ کھوسی زیرس، ”نی پیو زگل چک یود“ یو کھورے اونگس۔ اونگما نہ تا
مونیمور لم چگی فری ننگ نو اونگس۔ دے من نہ کھوسہ تھونس۔

دیکھ نہ کھوسی زیرس، ”تانانا کوڑا بگیا تیانگمی ان، کوڑا بگیا زونار گوٹوک۔“

”گیو خسے کھیانی زان بان زو۔ دیکھے نہ تیونگ ینگ۔“

زان زوس۔ زوسے نہ زیرس، ”تانا تیانگمی ان۔“

زیر بانہ موسی زیرس، ”لے اشی پاکھیانگ ہرق ہرٹو زدوم گرونگ می سامی
زدمسے نہ تیونگ، گر بہ پاسی کھوری نمولہ کوڑا بگیا تیانگسوک لو موسی کوڑا بگیا زونسوک
لو زیر بورگشہ ان۔“

”لیا نموگک زیرے کھو ہرق زدمس، زدمسے نہ مودے ہرقی ڈونو کھدے
سونگس۔ گوانہ موسہ دے اوانہ کھورے اونگفی صندوق پوکھورے سونگس۔ سونگسے نہ کھو
سی زیرس، ”یاناکوڑا بگیا تیانگمی ان۔“

زیر بانہ ”لے ناسی دی شربہ پنچونگ کن لہ کڑے چک کو چوکسے نہ کھیانگ
نالہ کوڑا بگیا تیونگ۔“

”زیر کھیانگ چہ زیر بی ان نہ زیر۔“

”یلے اتا منگمونگ، اشی نونونگ گر بہ پاسی کوڑا بگیا تیانگمی ان لو کوڑا بگیا
دے نمونگ لہ زونارگوسفی ان لو یو بین فی کھے نہ نمہ بگیا گنگفی ان لو۔ یدانگ گنگمہ لہ
پتہ یودا مید؟“

”یود لے سترنگمو، یود لے اشے، نوٹو کھوسی یو بے ان۔“

”اوٹا کھوسی دو سے نا لہ کوٹا بگیا تیانید دے، دوپا ڈون پنگ نایدانگ لہ چیز چھی ہلتید۔“ زیرے نہ موسی دے کوٹا غی گونمہ، ژینو، کھلو گنگمہ فیونگسے ہلتے نہ زیرے، ”یلے اشے پا، اپنی کھے کھیانگ مہ رگیا لبا اپینگ کھیانگ یلفی انا میں؟ یا کوٹا غی گونچس گن سکونے اے لوٹنگ بنگ نور ژھوا تنگھی انا میں؟ اے گنگمہ ناسی یول یول لہ تنگھی انا میں؟ کھوٹا میں لے فی اتا منگمونگ اپنی شیدا کھڈو گنگمہ یو بے انسوک۔ تا کھیانی نا لہ کوٹا بگیا تیانگھی انا؟“

زیربا نہ گنگمہ سی روا بیاس۔ ”آفرین لے نئی سترنگمو آفرین لے اشے، نوٹو،“ زیرے دے جق لہ نہ گربہ پاسی کوٹا مہ تیانگما کھونگ نیسکی زندگی رگھی ان لے فی اشے خورستہ۔ دے سترانگ نہ گروس پویانگ لہ یود نہ یانگ سونگ۔ مید نہ یانگ مہ سونگ“ زیرے طوطوسی اشے خورستہ لہ جلتہ بیدپا لے کسل۔

تا اپنی لہ خا اونید۔ ”چہ لے ملی اٹویانی دی طوطو لہ بوس پوگین ڈوگید۔“ لے اپنی نایونان شہری بادشاہ لہ نام ڈوکس نہ یود ینگ۔ دیوٹوخ خیرا یانگ لہ کوسیدا؟“ بہر حال موسی ینگ گوالہ زاپس فچوس۔ فچوانہ طوطوسی ہاری لہ

زیرید۔ ”یلے ہاری تا مولہ اواگوے چسکو تر قسید ینگ مولہ خیرا زیرے کوے مین، کھیانگ ساز کھیونگ۔ ناسی شوپہ رُدونگے ساز جوک چوکے چوکے نہ اپنی یکھہ ہرکے یوق۔“ تانہ ہاری سی ہیو ہیو بیاس۔ طوطوسی شوپو رُدونگے رُدونگے نہ تا اپنی لہ ساز جوکے نہ اپنی ہرژید جو یا۔ خورستہ سے ہرژید پا جو۔

تانہ اپنی لہ ساز جوکے ہرژیسے پاگل گوارتخفا نہ طوطوسی خورستہ لہ زیرس، ”یانگ ننگ نُسونگ۔ یانگ کمرنگ سونگ۔“ تا کھونپی دے ستونگ چک ہر مق پو نیمور کھیونگے ننگ پو لہ سکورے یو دپنی۔ دے ہر مق کن سے ننگ نُسونگس، گوانہ کھونگ لہ سے ساز جوکے کھونگ سے ہرژیسے پاگل گوارتخس۔ تا اے غابگیا ہر مق پو لہ کھونگ اونگما گوربانہ کھودانگ سے اونگس، اونگے کھونگ سے ننگ نُوتھونے ساز جوکے ہرژیسے پاگل گوارتخس۔

دیرے بادشاہ سی ”دے اپنی، خورستہ کھیونگما گوید زیرے نہ گورس۔ سوئی لے ہر مق کن ہلتا مولہ چہ سوئغی انمنگ؟“ اے ہر مق کن سے ہلتا گوانہ دونگ سے چھاؤننگ سونگے ہرژیسے ہرژیسے کھونگ سے بے حال سونگس۔ دے من نہ وزیر پو تنگس۔ ”لے وزیر کھری شزدے کھیانگ چہ سوئغی انمنگ ہلتا سونگ۔“ وزیر پو سے اونگے چھاؤننگ تھونانہ کھولہ سے ساز جوکے کھوسہ ہرژیا رتخس۔

آخر پو بادشاہ کھوانگ ژا لوس۔ لوسپانہ کھوانگ سے چہ سونگ گانگ سونگ زیرے ہرتے کھ رونے ہلتا سونگس۔ کھو سے چھاؤنگ گوانہ کھولہ سے ساز جوکسے ہرثیا شروع بیاس۔

تانہ طوطوسی ہاری لہ زیرید۔ ”یلے ہاری تا ہرتق کن مینا بادشاہ کھوانگ سے دیکھ تھونے ہرثیا زنجسید۔ تایو پاسہ کھیانگ بیو بیو بیوس نارڈونید۔“ تاکھونی رگدے بیو بیو بیاس، رگدے رڈونگس۔

دیرے ژھونگیا رومی ہرتا بونگبو لہ زگل کلے کھرنگ تھونس۔ چوق زگوہرثی کھ تھونے من نہ کھولہ سے ساز جوکسے کلے کلے کھو سے ہرثیا شروع بیاس۔ طوطوسی ہاری لہ زیرس، ”یلے ہاری تا ژھونگیا رومی کھوانگ لہ سے ساز جوکسید ژھد۔“

یلے کسل تا کھونگ بادشاہ نہ ژھونگیا رومی نیسکی برنگ چھد چک سونگفی انپا۔ بادشاہ سی ”ناکھری خاتون پوچدے کھیونگمی ان“ زیربانہ ژھونگیا رومی سی بادشاہ لہ زیرس، ”پقرنی یانگ لہ فی خاتون خورستہ کھیونگما ینس نہ نانا نہ فی خاتون پو نہ فی کھر زدونگ جاندا گنگمہ یری۔ تا پقرنی فی خاتون خورستہ یانگ لہ کھیونگما مہ ینس نہ یانگ نہ یری خاتون نہ کھر زدونگ جاندا گنگمہ فی۔“ زیرے کھونی سی عرض نویس کھیونگسے

اسٹمی کھہ رِ بے یو دپنی اِنپا۔ یلے کسل تا ژھونگپا رومی کھہ بادشاہ مہ رگیا لس۔ مہ رگیا لبا
نہ تادے چھد پو نہ زومسے بادشاہ کھوینگ یلی اِنسوک۔

تا یونان شہری ژھرونگ، وزیر کنی سی ژھونگپا رومی لہ بختس لہ زونے نہ
زیرس، ”لے ژھونگپا رومی تادیو اے شہری بادشونگ لہ سہ کوس نہ چنگمین گوید۔ دو پا
کھیانگ بادشاہ لہ بختس بیوس۔ بہر حال ژھونگپا رومی سی بادشاہ لہ بختس بیاس۔ بادشاہ
سی لولوے کھہ ژھونگپا رومی لہ خیر مَن رگو، ٹمول مَن رگو، مَنا بیاس۔ کھوری جان داد
کنگمہ کھورنگ لوسپا بیاسے بادشاہ سی دستخط تنگس۔ دو بیاسے تا کھونگ لوقسے اونید پا جو۔

تادے طوطو بی لس کنگمہ خورستہ سی ژھونگپا رومی لہ ہر منگ تنگس۔ ”دینے مکر
چن اپنی چک اونگسے دی حالت کنگمہ بیاس۔ آخر پو دی طوطو سی بیاسے نہ نا یونان
شہری بادشی لقتو نہ بودس۔ پقزی طوطو میدسوکنا نا یونان شہری بادشاہ سی چدے
کھیر بی اِنسوک۔“

زیر با چک نہ نیمبو ژھونگپا رومی سی طوطو لہ ترید، ”کھری شزدے کھیانگ
چہ اِن نہ نالہ زیر۔“

زیر با نہ طوطو سی ژھونگپا رومی لہ زیرید، ”لے ژھونگپا رومی فی تو نگوے کھہ

کھیانگ مہ تھون۔ پقرزی نی تونگوے کھ کھیانگ تھونو کنا تا زیروک۔
 ”کھیانی سی نی خاتون پو نہ نا بر مہ فیایقپا نہ کھری چہ تونگوے یود نہ نانگ
 لہ ینفو نا بید۔“

”دویانگ لہ یئھی ان۔“

”اونہ کھیانی زیر۔“

”یلے ژھونگیا رومی نانگل بہرام بادشاہ ان۔ گوانہ نادینے فقیر چگی سی دینے
 علم حکمت ہلڑبے یودپا۔ جق چک نا سی ریدخی خوب پنگ جوکسے تھک ہلتے انپا۔
 نی وزیر پو لہ سہ دے علم حکمت پوشپی انسوک۔ کھوئی شوب پنگ جوکس۔ دو سے
 یانی دو بیا رگوسید۔ یانی پقرزی نا لہ نیکی بید نہ یانی نا کھورے نی شہرنگ گوارگوسید۔ نی
 خاتون چک پو نہ کھو نہ نیمبو سونگسے مید۔ اے چک پو یود۔ یانی سونگسے نہ مولہ زیر،
 نایری بادشی خبر کھیونگسید۔ یانی زگوفیس۔ موسی نی نشانی ژلہی ان۔ یانی مولہ زیر۔ نا
 طوطی خوب پنگ جوکسے یودپنی یری بادشاہ کھورے اونگسید، یانگ زگوفیس۔ طوطو
 سی سکنفی لس چچی بقچی ناسی یانگ لہ سکلید۔“

گیوخنسے یانگ چوق کھرنگ تھونفا بنگ لہ یو بے ان۔ نی ننگ نو بونگبو

چک یود۔ دولہ دومی بُورنگ بیامہ تنگسے گلے ژھن پور دُونین پتھی ان۔ ردونگمانہ دو شیے ان۔ یانی مولہ یوسکول، گیو خسی کھ وزیر لہ زیر، ’پتھی کھیانگ کھوانگ نی بادشاہ ان نہ کھولہ جانوری خوب پنگ نُو جُوکفا یتھی ان۔ دو سے نی ہرتا کھننگ بونگبُو شے یود۔ کھیانگ دے بونگبُوی خوب پنگ جُوکسے ہلتون۔ ہلتنس نہ کھیانگ نی گلِ بہرام ان، مید نہ مین۔ نا کھیانگ لہ دُوکپی مین۔ ’تا وزیر پو بونگبُوی خوب پنگ جُوکفا اونگمانہ یانی کھولہ زیر، ’دو بیاسے مین۔ ہرق ہرُمو زدوم۔ زدمسے نہ کھوئی سامنے کھیانگ جُوک۔ ’کھو بونگبُوی خوب پنگ چوق جُوکفا نہ یانی نا فودتونگ۔ تنگس نہ نا نری خوب پنگ جُوکید۔ یا یانگ لہ یو یانید نہ بیوس۔“

”کھیانگ کھوانگ دو ان نہ نا چامہ بیا۔ لیا خموگگ“ زیرے جتقا خُوم بجی دُوس۔ اے جق لہ کھو طوطو کھورس۔ ژھونگپا رومی سونگس۔ سونگسے خاتون پو لہ زگو فیس زیر بانہ موسی ملا مہ فیس۔ مہ فیانہ کھوسی زیرس، ”نا گلِ بہرام بادشی خبر کھیونگسید، کھیانگ زگو فیس۔ دی گرل پونگنمہ نایانی ننگجونگ تنگس نہ ناسی یانگ لہ ہلُوبید۔“ زیر بانہ چک موسی زگو فیس۔ فیانہ کھوسی زیرس، ”یلے خاتون یری بادشاہ دی طوطو بی خوب پنگ نُو جُوکسے یود۔ ناسی کھو خمول برینگ خسیر برینگ لہ لینے کھوئی لس سنہ مود پوے کھ کھو بیونگسے کھوسی نا دیو ان زیر بانہ یری شدیا کھیونگھی ان۔ دو سے وزیر

ینگ ہسکے اونگس نہ کھولہ یانی یوزیر۔ فی گل بہرام بادشاہ لہ جانوری خوب پنگ
جوکفا یعنی اپنا۔ دو سے فی بونگ کھینگ نو بونگوشے یود۔ دو بی خوب پنگ جوکفا
ینس نہ کھیانگ فی بادشاہ ان، مید نہ مین۔

ژھن پونگنمہ کھونی سی دے بونگوشہ بورا انگ بیامہ کلے نہ ردونین یقس۔

یقہا نہ بونگوشس۔ گیو خپسی کہہ نم لنگفا نہ کھو ینگ تھونس۔ تھونما نہ موسی یا کڑو

تتگس۔

تنگمانہ ”لیا خمورگ نا خوب پنگ جو گید زیرس۔“

زیربا نہ موسی زیرس۔ ”تفرنگ مین، باہر ہرہق زدی ان۔ زد مسے نہ ہرہقی

دُونُو“

یلے کسل خیارنی بونگبو باہر فیونگس۔ خاتون پوسہ باہر بیونگسے نہ زیرس، ”یا
کھیانگ دی خوب پنگ جوک۔“ کھو گل بہرام بادشی خوب پو چوق فودے نہ
بونگبوی خوب پنگ جوکفا چک ژھونگپا رومی سی طوطو فود تنگس۔ طوطو فود تنگمانہ طوطو
کھوری خوب پنگ نہ بیونگسے گل بہرام بادشی خوب پنگ جوکس جو۔ یلے کسل تا
کنگمہ سی تروت لقفرت بیاس، روا بیاس، نوس کنگمہ تھدے تھدے نہ۔

تا اے دے خاتون پوسہ کھرنگ جوکفا نہ موسی زیرس۔ خبردار کھیانگ
کھرنگ مہ جوک۔ کھیانگ اے دے وزیر پو نہ نیمبوسونگنی لا۔ تا وزیر چوق بونگبو لدنا
نہ ژھونگپا رومی بونگبوی کھہ رونس۔ رونے نہ تا نہ رڈونین گینو کھیرس۔ رڈونین ٹھورو
کھیونگس۔ کھیونگمانہ بونگبو خیارس۔ خیاربا نہ کھونٹی ترو دے باہر فنگس۔ اے خاتون پو
کھرنگ اونید زیربا نہ موسی زیرس۔ کھیانگ وزیر لہ دوکسے یودپنی ان۔ بادشاہ سی دے
خاتون پو کارو شنگ لہ فیونید زیربا نہ دے وفادار خاتون پوسی زیرس۔ بادشاہ
سلامت نیا بوسترنگ ناقص ان۔ یانی مو کارو شنگ لہ فیونگمو پانی مو آزاد بیوس۔

مانگ سولہ دُوک نہ دُوک۔ بادشاہ سی مو آزاد بیاس۔ یلے کسل گن دے جتق لہ بادشاہ
سی ہرتق ہرٹولہ جتق بدون زان منس جو۔ تاگل بہرام بادشاہ کھوری بو انہ زری نہ اے
وزیر گنمہ کھوری دے وفادار خاتون پو نہ نیمبو دُوگین لنین دُوگید پا جو۔ یلے کسل گن
کھودانگ انا نڈانگ دنا، کھوتی کھینگ تمھرا نٹی کھینگ کھرا۔

